

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/263/2018
Identifikačné číslo spisu:	8816201483
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8816201483.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banky Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovaným 1/ V. a 2/ X., obom bývajúcim v I., o zaplatenie 1 485,13 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 C 43/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. mája 2018 sp. zn. 24 Co 122/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. mája 2017 č. k. 3C 43/2016-51 I. uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 1 485,13 €, úrok 89,91 €, úrok z omeškania 1,22 €, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 1 485,13 € a z nezaplatených úrokov 89,91 € od 29. septembra 2015 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 20,- €, so splatnosťou vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca na adrese žalobkyne pod následkami straty výhody splátok, II. žalobu vo zvyšku zamietol, III. žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 24. mája 2018 sp. zn. 24 Co 122/2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o povolení splátok, vo výroku, ktorým súd žalobu čo do zvyšku zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania. Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vychýkala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že po zosplatnení úveru už veriteľovi neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky. Podľa jej právneho názoru trvá nárok na zaplatenie úroku od

poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť.

4. Žalovaní sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), za ktorú koná jej zamestnanec s právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. V preskúmvanej veci žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

7. Podľa § 422 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c/ C.s.p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí tzv. majetkovým cenom (ratione valoris), preto dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie vecí nie je možný, ak peňažné plnenie neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V danom prípade je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, ktoré je tvorené ročným úrokom vo výške 19,90 % zo sumy 1 485,13 € od 29. septembra 2015 až do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania, t. j. 25. júna 2018 predstavovala výška príslušenstva sumu 809,70 €. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (29. februára 2016) bola 405,- € (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4 050,- €). Prípustnosť dovolania žalobkyne je preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. c/ C.s.p. vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k C.s.p. zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarcia v C.s.p. reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 C.s.p.), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného

naplnenia princípu rovnosti zbraní.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol.

12. Žalovaným vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá v dovolacom konaní úspech nemala (§ 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.). Najvyšší súd však žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože im žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.